

Resultatet af de to Parter Forhandling, blot saaledes, at man fra Statsmyndighedernes Side griber bestemmende og afgørende ind paa det Punkt, hvor de to Parter ikke ere enige, nemlig med Hensyn til Forligsmandens Myndighed. Man kan, hvis man vil tage det meget knapt, sige, at Arbejdsgiverne ønske kun en Art frivillig Mægling, naar begge Parterne ere enige om det, hvorimod det Standpunkt, Lovforslaget hævder, er tvungen Mægling — ikke tvungen Voldgift, men tvungen Mægling. Dette Standpunkt har jeg med særdeles Tilfredshed kunnet slutte mig til, saa at det ogsaa af Hensyn til dette Indhold har været mig en særlig Glæde at faa Lejlighed til at fremlægge netop disse Lovforslag. Det stemmer med det Standpunkt, jeg i sin Tid under Konflikten i 1908 hævdede. Jeg tror ikke, at Tanken om tvungen Voldgift, som den Gang var saa stærkt fremme her i Danmark, er praktisk gennemførlig, i alt Fald ikke foreløbig, og det forekommer mig, at den ikke er berettiget fra Samfundets Side før det Øjeblik, da der foreligger en afgørende Nødtilstand, naar det har vist sig, at alle mulige andre Veje til at naa et rimeligt Resultat ere glippede.

Den tvungne Voldgift betyder et Indgreb fra Statsmyndighederne, hvorved disse i Virkeligheden faa Ledelsen af hele Sagen i deres Haand. Den betyder enten et overordentligt skrappt Regimente fra Statens Side baade overfor Arbejdere og Arbejdsgivere, gennemført ved Hjælp af Tvangsforanstaltninger, store Bøder, eventuelt betydelige Fængselsstraffe, eller ogsaa betyder den dette, at i adskillige Tilfælde sætte de to Parter sig imod Afgørelsen, og der indtræder en Art lovløst Anarki. Dette tror jeg ikke man skal kaste sig ind i, medmindre det bliver overordentlig nødvendigt og saaledes, at man er fuldkommen nødt til, for overhovedet at holde Samfundsmaskineriet gaaende, at gribe ind med de skrappeste Midler. Derpaa staar det ikke nu. Foreløbig er der gode Udsigter til at komme frem ad den tvungne Mæglings Vej, den tvungne Mægling, som giver Betingelsen for, at der for Offentligheden kommer til at foreligge et rimeligt gennearbejdet Materiale, hvorefter den kan fælde sin Dom i Sagen. Alle Forhold, der hidtil have været i Danmark, give det Indtryk, at naar den offentlige Mening for Alvor gør sig gældende til Fordel for den ene eller den anden af de to Parter, er i et Land som Danmark, hvor den udenforstaaende Del er saa stor, den offentlige

Mening stærk nok til at sætte sin Mening igennem uden Tvangsmidler.

Jeg haaber da, at det skal lykkes at paakalde dette Tings Interesse for disse Lovforslag og at finde Tilslutning til dem, og til begge Lovforslagene. De to Lovforslag ere ikke ved nogen Paragraf sammemkædede saaledes, at der staar i dem, at det ene ikke kan føres igennem uden det andet. Men paa den anden Side maa det siges at have været den givne Forudsætning under Arbejdet, at det ene af disse Lovforslag gennemførtes samtidig med det andet. Det er saaledes, at det ene, om Voldgiftsretter, er det, man i Arbejdsgiverkredse har interesseret sig mest for, medens det andet, om Forligsmanden, er det, man har interesseret sig mest for i Arbejderkredse, og det synes da mig, at Statsmyndighederne have en Pligt til at gennemføre disse Lovforslag, og gennemføre dem paa samme Tid.

Den Sag, som her er til Behandling, behandles i dette Øjeblik ikke blot i Danmark. I hele den øvrige Verden tumler man med dette Spørgsmaal, men jeg skal ikke trætte Dem med en Skildring af de mangfoldige Forsøg, der ere gjorte. Jeg staar her med en lille Bog i Haanden, som i Dag vil blive omdelt til ærede Medlemmer, den indeholder Udvalgets Beretning, og deri ville De kunne se en Oversigt over, hvorledes Forholdene have udviklet sig i andre Lande, og over de mangfoldige Forsøg, som ere gjorte der, og en Redegørelse for de Resultater, der ere naaede i det ene og det andet Land. De ville se, at overalt i Verden, fra New Zealand til Tyrkiet, tumler man i dette Øjeblik med dette Spørgsmaal. Efter at Beretningen er udarbejdet, er der i Norge fremkommet et nyt Forslag, stillet af en dertil nedsat Komité, hvor Flertallet gaar et Skridt videre i Retning af tvungen Voldgift, end vi have tænkt at gøre det, og overalt trænger dette Spørgsmaal sig med stigende Styrke frem. Det kan ikke siges, naar man gennemlæser denne Beretning, at Resultatet af det, der hidtil har været gjort i andre Lande, er særdeles straalende. Man skal ikke overvurdere Rækkevidden af, hvad der kan naas paa dette Omraade. Man skal ikke tro, at man ved Gennemførelsen af disse Foranstaltninger kan naa at skabe her i Danmark eller i noget andet Land et Arbejdsfredens Paradis, hvor det hele gaar roligt og idyllisk til. Men jeg tror paa den anden Side, man har Lov til at haabe, at vi skulle kunne naa et betydeligt Skridt fremad, at